

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

XXV Fira de l'Oli Novell, dels Cítrics i del Comerç

Santa Bàrbara, 26 de novembre de 2021

Bon vespre. M'agrada molt ser avui aquí amb vosaltres. Us agraeixo molt les vostres paraules; la regidora i l'alcalde han estat molt generosos.

És veritat que passa sovint que quan venim a les Terres de l'Ebre –sort que la presentadora ha recordat que jo vinc molt, i no d'ara, sinó de sempre– rebem la crítica dels qui pensen que l'Ebre està oblidat, i la rebem els qui venim, que som els qui no l'oblidem. Per tant, deixeu-me dir que jo sempre faig d'ambaixadora de les Terres de l'Ebre, que les estimo, que vinc aquí, i que com a presidenta del Parlament miro sempre –sempre– d'acompanyar tots els centres del país. Hem de deixar de pensar que el país té centre i perifèria. El centre del país és on hi ha la gent que el viu i el treballa i que fa que bategui aquest cor que necessitem perquè tiri endavant.

I la pagesia és un d'aquests cors, és un d'aquests batecs. I, per tant, aquí, en una fira com la de l'oli, que arriba a la vint-i-cinquena edició –es diu aviat, són vint-i-cinc anys de feina continuada per poder mantenir aquest contacte amb el passat i alhora aquesta projecció cap al futur–, vull posar en valor la feina que fa la pagesia. Cal veure totes les conseqüències que té en la nostra vida, i en aquest sentit és important vincular aquesta feina a les fires i els concursos gastronòmics, també pel que fa a aquest element fonamental que és l'oli.

I també és important aquesta recuperació de les tradicions amb totes les activitats que feu: hem vist ara el petit vídeo amb el llançament d'aixada, un esport que m'heu de reconèixer que és bastant impactant; el llançament de pinyols d'oliva amb la boca, que també m'ha cridat molt l'atenció, o el tast de les primeres premsades del vi, recuperant la història que ens vincula als molins d'oli i aquesta estima per les oliveres. Només s'estima allò que es coneix, i per això és tan important que es facin fires com aquesta, ja que no només són un motor de dinamització econòmica, sinó que també permeten recuperar i posar en valor les tradicions que ens expliquen qui som com a poble.

Per tant, enhorabona per aquests vint-i-cinc anys de fira. A més a més, heu fet coincidir aquesta edició amb l'estrena d'aquest pavelló polivalent, que estic segura que acollirà molts esdeveniments ara que l'hem inaugurat. Vull pensar que una mica

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

de mi serà sempre present aquí a Santa Bàrbara. Per tant, la dita que només recordem Santa Bàrbara quan trona diríem que no és veritat. Jo vaig rebre la crida per venir, la vaig acceptar encantada, i quan, efectivament, va tronar i va ploure com ho va fer al començament d'aquesta setmana vaig enviar un missatge a tots els alcaldes de la zona. Perquè sí que pensem en vosaltres i us tenim molt presents, i de vegades només de saber que hi ha algú que pensa en tu i t'acompanya ja t'ajuda a portar una mica millor les fatalitats, com les que heu viscut molt recentment.

Així és que aquesta fira va endavant, arriba a la vint-i-cinquena edició, i ho fa després d'un any de pausa, de ruptura, de suspens, que és com hem tingut tots plegats les nostres vides durant el període de la Covid-19. Ara recuperem la presencialitat, recuperem aquest abric que la fira tindrà des d'ara. Per tant, la més absoluta de les enhorabones per la feina feta i la que fareu.

I com que soc, com sabeu, una persona de lletres, normalment miro d'incorporar la cultura i les lletres dels autors del nostre país en els meus discursos. I avui acabaré amb unes paraules que a mi em semblen precioses de Zoraida Burgos, poetessa, escriptora, pintora, artista, que explica amb aquestes belles paraules el vostre paisatge, allò que d'alguna manera permet que es puguin fer fires com les d'avui vinculades a l'oli, o als cítrics o als fruits que dona la terra, la vostra terra, que és la de tots, la del nostre país. Diu Zoraida Burgos: «És divers, el paisatge d'aquestes terres. De les terres del riu. Territori de muntanya –cims netejats pel vent de dalt–, pedregós, duresa aspra de la terra, boscos de pins i mata baixa. Davallant cap al sud els cultius es transformen, imatge canviant, sorgeixen els grisos argentats i perennes d'oliveres mil·lenàries i, més enllà, es dibuixa l'arreglerada geometria de les vinyes, els seus colors, els verds esclatants de primavera i els ocres i els vermells de la tardor. (...) El riu és el fil que engalza els paisatges, embasta els textos. El riu dels estrets, vivaç, jove encara; pausat i mandrós després, el riu dels meandres, de les illes o illetes que volen aturar-lo, i que, com la vida, no poden retenir-lo.»

Zoraida Burgos diu que no podem retenir el riu. Vosaltres viviu en aquestes terres de l'Ebre, en aquest paisatge del riu, i amb el seu fruit, el seu oli, el fruit de l'olivera, que a més és el símbol de la pau, la pau i la llibertat que volem plena també per a tots els racons del nostre país.

Visca Santa Bàrbara i visca Catalunya!

Moltes gràcies.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta